

גדות, הרי שבשני דברים היו תמימי-דעים לחלוטין: שניהם רצו בדירה, ושניהם היו בטוחים, ורצו להוכיח, שלשני יש מאהב(ת). ומה שמצחיק: שניהם ניסו להוכיח זאת, ופנו לשם-כך לאותו בלש עצמו.

★★★
עם כולן הוא הסתדר

לפני שנה באה אסתר למשרד החקירות רז ופנתה לבלש-השכיר עמי חובב. עוד לפני שהצליח למצוא עבורה הוכחות לבגידת הבעל — התפייסו בני הזוג, זמנית.

אחר כך הם שוב רבו. (כשפנו לרבנות אמרו להם: לשלמה המלך היו אלף נשים, ועם כולן הוא הסתדר. איך אתם לא מסתדרים?) הפעם רצה צבי להוכיח שאשתו בוגדת. הוא פנה למשרד החקירות שח"ף, ואת מי מצא שם, כבלש עצמאי ונכון לפעולה, אם לא את עמי חובב עצמו. שאמר: "מבחינת אתיקה מקצועית זה בסדר גמור. כשכיר עמדת לרשות האשה. וכעצמאי — לרשות הבעל."

והסוף? לא ברור עד היום אם הבלש הזריז-מדי גילה בגידה. לא ברור מי מכל החשודים הניח את מכשיר-ההקלטה, הגם שאסתר ראתה את בעלה ועוד גבר מעבירים חוטים לדירה.

אבל מה שהתגלה הוא דבר עוד יותר משונה מהחוסים-בעליית-הגג, ומפרשת-הב-לש-הכפול: הסתבר שמבחינה חוקית מותר לבעל לחבר מכשיר כזה לטלפון בו משתמשת אשתו, אפילו כשאינו גר באותה דירה, וכשכוונתו לנצל את ההקלטות ה-סודיות נגדה. כי מבחינת החוק, שניהם מוסד משפטי אחד. וכשהבעל רוצה להקליט את שיחות אשתו, או שיחות מבר-יימות של מאהבים מבויימים, הרי זה מבחינה משפטית כאילו הקליט את עצמו.

האונות הסתר שלו, למרות כל כוונותיו — הן חוקיות בהחלט.

גיבורת צה"ל וילדיה אילן בן השמונה, בציונים לשבח, שאפה אסתר רק לחיי משפחה שלווים, ולגדל מימיו, ונורית בת את ילדיה בשקט. הדבר לא ניתן לה, ומריבותיה המשפחתיות השש, עם החתול, למרות עברה הצבאי המפואר, שיזכה אותה הגיעו לכותרות העתונים, אחרי שגילתה את מכשיר ההאזנה בעלית הגג.

להירות-הבעל מאזין!

אבל על שולחן הכנסת מונחת הצעת חוק חדשה, לפיה לא תהיה לאף אחד זכות להאזין ולהקליט את שיחות השני. גם לא של בן-זוגו. שיחה היא דבר בלעדי, וכל אדם הוא רשות בפני עצמו.

אילו היה החוק החדש כבר בתוקפו, היה מעשהו של צבי זלינגר עבירה. כיום הוא לכל היותר עבר על תקנות הדואר.

אך יש תקווה שאחרי ההקלטה החשאית לשיחות השופט מלח, ואחרי שהתגלתה הקלטת-הטלפון של אסתר זלינגר — יוחש הדיון בחוק איסור האזנת הסתר, ואז יוכלו סוף-סוף אורחי המדינה הזאת להיות בסוף חיים שהם מדברים רק עם מי שהם רוצים, מבלי לפחד שיש גם אוזניים לכותל. חוץ מאוזני השבב, כמובן.

ציווה עלי השופט למסור את האקדה שלי למשטרה. עד היום הוא שם. זה מפני שאשתי מומחית לבלבל לאנשים את המוח. כשהייתי בטוח שעכשיו גילתה — היא הייתה משכנעת אותי שזה יום."

החיים בבית הפכו לגיהנום. אסתר עזבה את הבית, החלה לעבוד בדימונה כנהגת אמבולנסים. היא שוב עלתה לכותרות העיתונים, שוב בשל הצלת-נפשות, הפעם על הצלת חיילי-ולדת. אבל כל פעם שנפגש עם בעלה, התחילו שוב המריבות הנוראות. השניים הבינו שככה אי אפשר, החליטו להתגרש.

וכאן החלה הטרגדיה להפוך לפארסה: לסיפור נכנס עמי חובב, הבלש הכפול. כי למרות שלבני הזוג היו דעות מנו-

תעודה רפואית משונה מאד, בה נאמר שאני סובלת בבאר-שבע: שהמקום משפיע עלי בצורה מינית, וכתוצאה מכך אני עלולה לבגוד בו. אחרי מסירת האישור — הוא קיבל מיד העברה לירושלים."

בירושלים החלה אסתר בשני דברים: לעבוד כנהגת אמבולנס ולקבל מכות מבעלה. "באותה תקופה", היא מספרת, "כשהיה בלתי אנשים באמבולנס — הובילו גם אותי באמבולנס, ישר לבית-החולים. בעלי הכה אותי באגרופים על הראש כל-כך חזק, ששלושה ימים הייתי מאושפזת." המשטרה פתחה נגד הבעל תיק פלילי בעון תקיפה, ונפסק לו מאסר-על-תנאי.

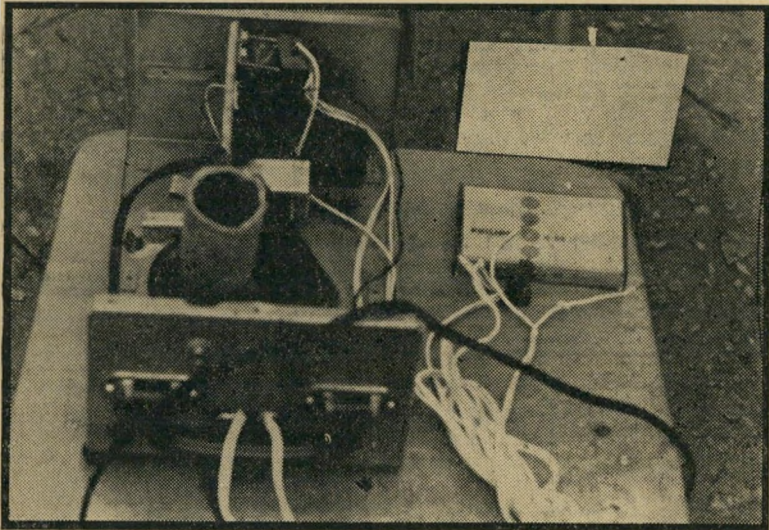
על מקרה נוסף מספר הבעל: "בגלל אשתי שמסרה שאימתי לרצוח אותה —

לעבודה, הועבר לבאר-שבע. ואז התחילו הצרות..."

★★★
"משפיע בצורה מינית"

מספרת אסתר: "כשנכנסתי להריון אמר בעלי שאינו רוצה ילד. הוא חשש שאפסיק לעבוד כאחות, ולא אוכל לעזור לו לשלם את המנייה החדשה באגד. אבל אני רציתי בילד. נסעתי לאיטליה, לאבא שלי. ושם נולד אילן. חזרתי איתו, ועם קצת כסף שנתן לי אבי. אחרי תקופה קצרה, נולדה נורית.

"צבי לא רצה להישאר בבאר-שבע, אבל באגד לא רצו להעבירו למקום אחר. הוא התחכם להם, והצליח להשיג בלי ידיעתי

הוא טייפקורדר המחובר לקו הטלפון, ומיועד להקליט שיחות יוצאות ונכנסות. החוטים הלבנים מלפנים הם החוטים המתחברים לקו הטלפון, ואילו הגליל במוכתב, הוא מקום המיקרופון.

המכשיר שנתגלה

אסתר בפעולה כנהגת אמבולנסים. באותה תקופה נזקקה היא עצמה להסעה באמבולנס, אחרי שהוכתה בידי בעלה. בעבודתה כנהגת התפרסמה בהצילה חיי יולדות, כשם שהתפרסמה, כחובשת, בהצילה שני טייסים.